

การประเมินความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด เพชรบูรณ์

Assessing the Priority Needs for Teacher Promotion in Private Schools in Phetchabun Province

ปรัชญา ประเสริฐผล^{1*}, ชนัดดา ภูหงษ์ทอง², อนุชา กอนพวง³ และ ณัฐ รัตนศิริณิกุล⁴
Prachya Prasertphon^{1*}, Chanadda Poohong², Anucha Kornpuang³
and Nat Rattanasirinichakun⁴

^{1*, 2, 3, 4} คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

^{1*, 2, 3, 4} Faculty of Education, Naresuan University

E-mail: Prachyap60@nu.ac.th^{1*}, Chanaddap@nu.ac.th², Anuchako@nu.ac.th³, Natr@nu.ac.th⁴

Received: 2025-6-9; Revised: 2025-10-31; Accepted: 2025-10-31

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 305 คน ได้มาโดยการเปิดตาราง เครจซี่และมอร์แกน แล้วดำเนินการเลือกอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือได้แก่ ประเมินความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าดัชนีลำดับความสำคัญ Priority Needs Index (PNI_{modified}) โดยการประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธีการหาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็น (I) กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากสภาพที่เป็นจริง พรรณนา)

ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่เป็นจริงในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านหลักสูตร และสภาพที่ควรจะเป็นในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่าด้านการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสื่อและนวัตกรรม ในส่วนค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น พบว่า ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ .409 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญสูงสุด (.439) รองลง คือ ด้านสื่อและนวัตกรรม (.435) ส่วนลำดับสุดท้าย คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ (.376)

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, การส่งเสริมครู, โรงเรียนเอกชน, การประเมิน

Abstract

This Article aimed to study assess the priority needs for teacher development in private schools in Phetchabun Province. The sample group consisted of 305 private school teachers in Phetchabun Province, selected using Krejcie and Morgan's sample size table, followed by a simple random sampling method through drawing lots. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire designed to assess the priority needs for teacher development in private schools in the province. The statistical method used was the Priority Needs Index (PNI_{modified}), which evaluates needs by calculating the gap between the desired state (I) and

the current state (D), based on the principle of need identification through descriptive analysis of the actual conditions.

The research results found that, the overall current state was rated at a moderate level. When considering individual aspects, creative thinking had the highest mean score, followed by lifelong learning. The lowest mean score was found in the curriculum aspect. As for the desired state, it was rated at a high level overall. The highest mean score was in the aspect of motivation, followed by morality, ethics, and professional code of conduct, while the lowest was in media and innovation. Regarding the Priority Needs Index (PNI_{modified}), the overall index was 0.409. When analyzing by aspect, the curriculum had the highest priority index (0.439), followed by media and innovation (0.435), while creative thinking had the lowest index (0.376).

Keywords: Needs Assessment, Teacher Promotion, Private Schools, Assessing

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อทั้งระบบเศรษฐกิจและชีวิตประจำวัน ทำให้องค์กรและบุคลากรจำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองเพื่อตอบสนองต่อยุคเศรษฐกิจดิจิทัล (ภูรินทร์ อินทร์รักษ์ และคณะ, 2566; เกตุชญา วงษ์เพิก, ระวีง เรื่องสังข์ และอินฉา ศิริวรรณ, 2566) ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญนี้ โดยมี ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ที่มุ่งยกระดับการศึกษาไทยด้วยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลมาใช้ รวมถึงนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดให้สถานศึกษานำดิจิทัลเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 ที่ต้องการให้คนไทยมีทักษะ ความรู้ ความสามารถในการสร้างและพัฒนานวัตกรรม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) และ แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2562-2565 ที่มีเป้าหมายผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นประเทศนวัตกรรม (สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 2564)

การจัดการศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่ประเทศไทย 4.0 ซึ่งเป็นสังคมฐานความรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) ครูจึงเป็นบุคลากรหลักในการปฏิรูปการเรียนการสอน และเป็นผู้สร้างผู้เรียนให้มี ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) ซึ่งประกอบด้วยทักษะสำคัญที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในยุคปัจจุบัน (วิโรจน์ สารรัตนะ, 2556) ครูมีอาชีพในยุคดิจิทัลจะต้องรอบรู้ทั้งเนื้อหาวิชาการและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี สามารถใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการเรียนการสอน สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (สกุณา บุญรอดรัมย์, ศรีเพ็ญ พลเดช และโกวิท วัชรินทรางกูร, 2564) นอกจากนี้ ครูควรได้รับการพัฒนา ทักษะ 7C เพื่อการเป็นครูมืออาชีพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การสร้างหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้นวัตกรรม การประเมินผล การวิจัยปฏิบัติการ การจัดการชั้นเรียน และการพัฒนาคุณลักษณะนิสัย (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข, 2560)

อย่างไรก็ตาม ผลการดำเนินการพัฒนาครูในปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากครูส่วนใหญ่ขาดปัจจัยสนับสนุน ขาดระบบการประเมินสมรรถนะครูที่ชัดเจน รูปแบบและวิธีการพัฒนาครูยังคงเป็นแบบเดิม และขาดการเชื่อมโยงกับการปฏิบัติจริงในห้องเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556) โดยปัญหาสำคัญที่พบคือ 1) ขาดหน่วยงานหลักในการดูแลและวางแผนการพัฒนาครูภาพรวม 2) ขาดกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาวิชาชีพครู 3) หลักสูตรการพัฒนาครูไม่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของครู และ 4) วิธีการและสาระการพัฒนาครูยังคงเป็นรูปแบบเดิม ไม่เน้นการปฏิบัติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556) นอกจากนี้ ครูยังประสบปัญหาภาระงานที่มาก จำนวนครูไม่เพียงพอ สอนไม่ตรงวุฒิ ขาดทักษะ ICT และขาดอิสระในการจัดการเรียนรู้ (ศักดิ์ดา งานหมั่น, พระสิทธิชัย รินฤทธิ์, และพระพนมภรณ์ กับบุญ, 2564) ซึ่งส่งผลให้ทักษะการจัดการเรียนการสอนและทักษะการคิดของครูยังอยู่ในระดับต่ำ (ชวลวิชัย ทิพรราช, ทศนา ประสานตรี และวัชรีย์ แสงบุญเรือง, 2566) สำหรับโรงเรียนเอกชน พบปัญหาเฉพาะ คือ การเคลื่อนไหวเข้า-ออกของครูเป็นจำนวนมากในแต่ละปีการศึกษา เนื่องจากครูสามารถสอบบรรจุเป็นครูภาครัฐที่มีค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ดีกว่า การโยกย้ายของครูส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอน และประสบการณ์ความเชี่ยวชาญของครูในสถานศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสวัสดิการและพัฒนาครูสถานศึกษาเอกชนอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567)

บทความวิจัยนี้นำเสนอการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบและเกิดประโยชน์สูงสุด ส่งผลให้ครูมีทักษะที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

การทบทวนวรรณกรรม

การส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย 9 ด้าน ดังนี้

1. **ด้านการพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่วางแผนไว้ เพื่อยกระดับความสามารถครูในการ สร้างและจัดการเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ที่เหมาะสม. ครูจะสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย และคุณลักษณะที่สถานศึกษาปรารถนา ซึ่งเป็นผลจากการบริหารจัดการประสบการณ์เรียนรู้.

2. **ด้านการผลิตสื่อพัฒนานวัตกรรม** หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่วางแผนไว้ เพื่อเพิ่มศักยภาพครูในการ สร้างและใช้สื่อ/นวัตกรรมใหม่ๆ อย่างเชี่ยวชาญ. ครูสามารถส่งผ่านข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพและนำความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์มาพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการสอนใหม่ๆ. นวัตกรรมเหล่านี้ช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ บทเรียนง่ายขึ้น สนุกสนาน และแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนได้

3. **ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ** หมายถึง กระบวนการพัฒนาที่มีการวางแผน เพื่อยกระดับความสามารถครูในการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. ครูมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและพึ่งพาตนเองได้ สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจ. ผู้เรียนจะมีอิสระในการสร้าง

องค์ความรู้ ใช้กระบวนการคิด ลงมือปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมทั้งร่างกายและจิตใจ และมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้มากกว่าผู้สอน เพื่อการเรียนรู้ที่มีความสุข

4. ด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง กระบวนการพัฒนาที่วางแผนไว้ เพื่อยกระดับความสามารถครูในการ เชื่อมโยงความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และคุณธรรมเข้าด้วยกัน. ครูสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผสานองค์ความรู้สู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบครบวงจร ตั้งแต่หลักสูตรถึงการวัดผล. การบูรณาการนี้ช่วยลดเวลาเรียนเนื้อหาซ้ำซ้อน เพิ่มเวลาเรียนสิ่งใหม่ ตอบสนองความสามารถที่หลากหลาย และสร้างทั้งความรู้ ทักษะ รวมถึงเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน

5. ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการพัฒนาที่มีการวางแผน เพื่อเพิ่มความสามารถของครูในการ เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน. ครูจะแสดงออกถึงความกระตือรือร้น รักการอ่านและค้นคว้าสามารถเลือกใช้วิธีการแสวงหาความรู้ สรุประเบียดจากประสบการณ์ และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงแก้ปัญหาได้อย่างเชี่ยวชาญ. สิ่งนี้มุ่งยกระดับทักษะการเรียนรู้ของครูให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

6. ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ หมายถึง กระบวนการพัฒนาที่วางแผนไว้ เพื่อยกระดับความสามารถครูในการ กระตุ้นความปรารถนาและแรงจูงใจภายใน ให้แก่ผู้เรียน. ครูสามารถสร้างพลังขับเคลื่อนการคิด การตัดสินใจ และการกระทำที่พึงประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนมุ่งมั่นฝ่าฟันอุปสรรคสู่ความสำเร็จตามต้องการ โดยไม่พึ่งสิ่งจูงใจภายนอก. การทำเช่นนี้เป็นการเสริมสร้างความเชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ของครู

7. ด้านการคิดเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการพัฒนาที่มีการวางแผน เพื่อยกระดับความสามารถครูในการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าคิดอย่างแปลกใหม่และหลากหลายมุมมอง. ครูสามารถสร้างบรรยากาศที่ท้าทายและกระตุ้นความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่เป็นบวกและเป็นประโยชน์รอบด้าน. การทำเช่นนี้เป็นการยกระดับทักษะการเรียนรู้ของครูในการส่งเสริมจินตนาการและพัฒนาคิดของผู้เรียน

8. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่วางแผนไว้ เพื่อยกระดับความสามารถครูในการ ใช้การวิจัยอย่างเป็นระบบ ครูสามารถค้นคว้าหาความจริงเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน. การวิจัยปฏิบัติการนี้มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้ดีขึ้น โดยครูมีบทบาทสำคัญในการวางแผนและแสวงหาวิธีแก้ปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น

9. ด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่วางแผนไว้ เพื่อยกระดับความสามารถครูในการ ยึดมั่นหลักความดีงามและจริยธรรม. ครูจะแสดงออกถึงการประพฤติที่ถูกต้องทั้งกาย วาจา ใจ ตามกรอบที่กำหนด เพื่อสร้างระเบียบเรียบร้อย สันติสุข และความสามัคคี การพัฒนาด้านนี้ยังรวมถึงการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อรักษาเกียรติและชื่อเสียงของครูให้มั่นคง

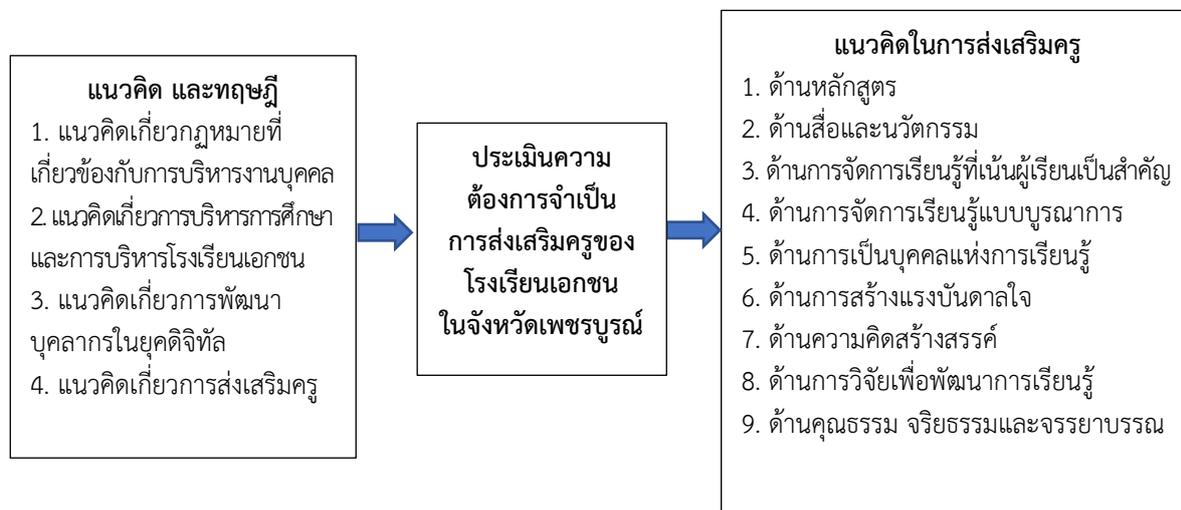
จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า การส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชน เป็นกระบวนการที่จะเสริมสร้างและปรับเปลี่ยนพัฒนาครูให้มีไหวพริบ ความเข้าใจ ทักษะในการเรียนการสอนและทัศนคติให้อ่อนน้อมต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน ตลอดจนเจตคติที่ดีของครูให้รอบรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและให้อ่อนน้อมต่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยสังเคราะห์และกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ตามแนวคิด/ทฤษฎี ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553), วาสนา มะณีเรือง (2559), วารุณี ลัคนาโชคดี (2560), ฉัตรวิ ลิ้มสกุล และอัญชลี ชยานุวัชร (2562), รัฐนันท์ วันทอง และमितภาณี พุ่มกล่อม (2564), วนิตา ภูขานี, วัฒนา สุวรรณไตรย์ และไชยา ภาวะบุตร (2564), สกุนดา บุญรอดรัมย์, ศรีเพ็ญ พลเดช และโกวิท วัชรินทรางกูร (2564), ธาปวี หนองหารพิทักษ์ และคณะ (2565), วัลภา นิลเขต และคณะ (2565), เวณิกา ถนอมเพียร, ทรงเดช สอนใจ และศุภชนกฤษ ยอดสละ (2565), สุชีรา มะหิเมือง (2565), ชนานัญ สุดโต, พรเทพ เสถียร

นพเก้า และวัลนิกา ฉลากบาง (2566), ชวัลวิษณุ ทิพราช, ทศนา ประสานตรี และวัชรี แสงบุญเรือง (2566) และพระพัฒน์พล สิริสุวณโณ (เพชรไชย) และวิทยา ทองดี (2566) ประกอบด้วย การส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชน จำนวน 9 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 1,138 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 291 คน ได้จากการเปิดตาราง Krejcie และ Morgan (1986) อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, (2560) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มโรงเรียน (Propositional Stratified Random Sampling) และสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบบสอบถามฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งมีค่าดัชนีชี้วัดความสอดคล้องระหว่าง .60 – 1.00 และได้ทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ด้วยเทคนิค Modified Priority Need Index (PNI_{modified})

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการประเมินความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ส่วน ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์
พบว่า ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย 9 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านสื่อและนวัตกรรม 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ 5) ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 6) ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ 7) ด้านความคิดสร้างสรรค์ 8) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ 9) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวม

ข้อ	ความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูด้านหลักสูตร	สภาพที่เป็นจริง		ระดับ	สภาพที่ต้องการ		ระดับ	PNI ^{modified}	ลำดับ PNI ^{modified}
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.			
1	ด้านหลักสูตร	3.03	0.694	ปานกลาง	4.36	0.449	มาก	0.439	1
2	ด้านสื่อและนวัตกรรม	3.03	0.702	ปานกลาง	4.35	0.449	มาก	0.435	2
3	ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.06	0.686	ปานกลาง	4.38	0.436	มาก	0.430	3
4	ด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ	3.07	0.674	ปานกลาง	4.39	0.435	มาก	0.429	4
5	ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้	3.18	0.622	ปานกลาง	4.38	0.447	มาก	0.381	8
6	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ	3.17	0.602	ปานกลาง	4.40	0.435	มาก	0.387	7
7	ด้านความคิดสร้างสรรค์	3.19	0.602	ปานกลาง	4.38	0.465	มาก	0.376	9
8	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.10	0.659	ปานกลาง	4.37	0.453	มาก	0.411	5
9	ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู	3.14	0.656	ปานกลาง	4.40	0.457	มาก	0.401	6

ข้อ	ความต้องการจำเป็น การส่งเสริมครูด้าน หลักสูตร	สภาพที่ เป็นจริง		ระดับ	สภาพที่ ต้องการ		ระดับ	PNI _{modified}	ถ้าดับ PNI _{modified}
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.			
	รวมเฉลี่ย	3.11	0.631	ปาน กลาง	4.38	0.424	มาก	0.409	

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพที่ต้องการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.424) ส่วนค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 0.409 โดยเรียงลำดับค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.439) ด้านสื่อและนวัตกรรม (PNI_{modified} = 0.435) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (PNI_{modified} = 0.435) ด้านการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (PNI_{modified} = 0.430) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.411) ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (PNI_{modified} = 0.401) ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ (PNI_{modified} = 0.387) ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.381) และด้านความคิดสร้างสรรค์ (PNI_{modified} = 0.376)

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 0.409 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ต้องการพัฒนาตนเองให้มีทักษะสอดคล้องกับการจัดการสอนในยุคปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชวลวิชัย ทิพราช, ทศนา ประสานตรี และวิชรี แสงบุญเรือง (2566) ได้สรุปว่า แนวทางพัฒนาทักษะสำคัญสำหรับครูในศตวรรษที่ 21 มีดังนี้ 1) ทักษะการจัดการเรียนการสอน ครูต้องมีความรู้ (Knowledge) เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของหลักสูตรตลอดจนเป้าหมายของหลักสูตรนั้นๆ 2) ทักษะการคิด ครูต้องกล้าแสดงออก มีความกล้าและพัฒนาการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตลอดจนการประเมินค่า สอนให้นักเรียนรู้จักการตั้งคำถาม ให้นักเรียนกล้าลงมือทำ 3) ทักษะการเรียนรู้ ครูต้องมีการพัฒนาความรู้ของตัวเองให้มีความพร้อมอยู่เสมอ เรียนรู้ในการเปลี่ยนแปลง เลือกคัดสรรสื่อ คัดสรรความรู้ให้มีความถูกต้อง รู้จักการนำสิ่งต่างๆที่ได้จากการเรียนรู้ไปสู่ผู้เรียนอย่างถูกต้อง 4) ทักษะทักษะสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ครูต้องมีพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด 5) ทักษะการปฏิบัติตน ครูต้องมีการพัฒนาทักษะรวมทั้งความสามารถในการนำวิชาครูไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการปฏิบัติตนเป็นผู้สร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมครูดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เปมิกา นิยมอุดมวัฒนา และเพ็ญวรา ชูประวัตติ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาครูโรงเรียนทวิธาภิเศกบางขุนเทียน ตามแนวคิดสมรรถนะการทำงานร่วมกันของครู พบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาครูโรงเรียนทวิธาภิเศก บางขุนเทียน ตามแนวคิดสมรรถนะ การทำงานร่วมกันของครู โดยภาพรวมตามองค์ประกอบสมรรถนะการทำงานร่วมกันของครู คือ 0.351 (PNI_{modified} = 0.351) สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภฤกษ์ วัฒนศิริ และอภิรติ จริยารังสีโรจน์ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตระยอง 1 ตามแนวคิดผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตระยอง 1 ตามแนวคิด

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ ในภาพรวม คือ 0.804 ($PNI_{\text{modified}} = 0.804$) โดยลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านการมีความสามารถสร้างและบูรณาการความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.977$)

จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับสูงทุกด้าน อาจเนื่องมาจากครูมีความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมด้านหลักสูตรมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้มีความสามารถบันทึกหลังการสอนสรุปรายละเอียดข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าบรรลุผลตาม จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ สามารถกำหนดกระบวนการคิดขั้นสูงที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน สามารถนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในด้านการจัดการเรียนรู้ของครู สอดคล้องกับแนวคิดของทาบ (Taba, 1962) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้น เพื่อระบุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ในด้านการวาง จุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Saylor and Alexander (1974) ได้กล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มี อยู่แล้วให้ดีขึ้น เป็นการสร้างเอกสารอื่นสำหรับนักเรียน ดังนั้น การพัฒนาครูให้มีความรู้ด้านหลักสูตรจะต้อง มีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่สำคัญคือต้องมีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และ ความครอบคลุม มีการออกแบบหลักสูตร มีการนำหลักสูตรไปใช้ รวมถึงมีการประเมินผลหลักสูตร แนวคิดดังกล่าวสอดคล้อง กับงานวิจัยของ Stewart (2003) ได้วิจัย ความสัมพันธ์ของรูปแบบการพัฒนาสู่มืออาชีพการเรียนรู้ของครู การปฏิบัติการสอนของครูและความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า รูปแบบ การพัฒนาสู่มืออาชีพการเรียนรู้ของครู การปฏิบัติการสอนของครูและความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน เป็นประโยชน์สำหรับออกแบบพัฒนาครูสู่มืออาชีพต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ การใช้การพัฒนาครูทางด้านหลักสูตรส่งผลต่อการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับวิจัยของ Fox (2007) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาวิชาชีพครูจากความกลัวเทคโนโลยีการเชื่อมต่อ ทรัพยากรในเทคโนโลยี พบว่า การพัฒนาวิชาชีพให้มีคุณภาพสูง ไม่เพียงแต่ปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น หากต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง อย่างแท้จริงมากกว่าการให้ฝึกอบรม การศึกษาและฝึกฝน ครูยังต้องการสิ่งสนับสนุนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ที่ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีซึ่งสามารถช่วยให้ครูสามารถพัฒนาตน ให้มีคุณภาพสูงและสามารถปรับปรุงตนเองจากการไม่เต็มใจพัฒนาไปสู่การกระตือรือร้นที่จะพัฒนา ทั้งนี้การพัฒนาครูต้องตั้งใจเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพครูจึงจะมีความมุ่งมั่นและเต็มใจในการพัฒนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Peine (2007) ได้ศึกษาเรื่องแผนความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของผู้ปฏิบัติงานทาง การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการสำหรับการพัฒนาบุคลากรและการสอน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอนของนักเรียนเชื่อมโยงกับคุณภาพของการสอนของครู ดังนั้นจึงควรมีการช่วยเหลือให้ครูเป็นผู้นำทาง วิชาการที่เข้มแข็ง มีความสามารถในการสอนโดยจัดให้มีแผนการพัฒนาเป็นรายบุคคลและขบวนการพัฒนา วิชาชีพอย่างแข่งขัน ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเป้าหมายและแผนการปฏิบัติงาน มีหัวข้อที่สำคัญ ในการพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้า มีการตรวจสอบเป็นระยะ ๆ แต่ละขั้นตอนมีการศึกษาทบทวนผลลัพธ์อย่าง เป็นระบบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang (2014) ได้ศึกษาการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาชุมชน ความรู้เชิงธรรมชาติและความก้าวหน้าของครูมืออาชีพในชั้นเรียนของสิงคโปร์ พบว่า ความพยายามได้สร้าง สภาพแวดล้อมภายในของโรงเรียนจะมีประสิทธิภาพมากกว่าสำหรับการเติบโตอย่างมืออาชีพของครู แสดงตัวอย่างของขั้นตอนของการพัฒนาครูและกลยุทธ์ในการฝึกปฏิบัติในห้องเรียน มีการใช้แบบจำลอง ที่เชื่อมต่อกันระหว่างการเติบโตอย่างมืออาชีพของครู และแนะนำครูเป็นรายบุคคล ซึ่งจะช่วยพัฒนา ทักษะความรู้ไปด้วยกันกับนักเรียน

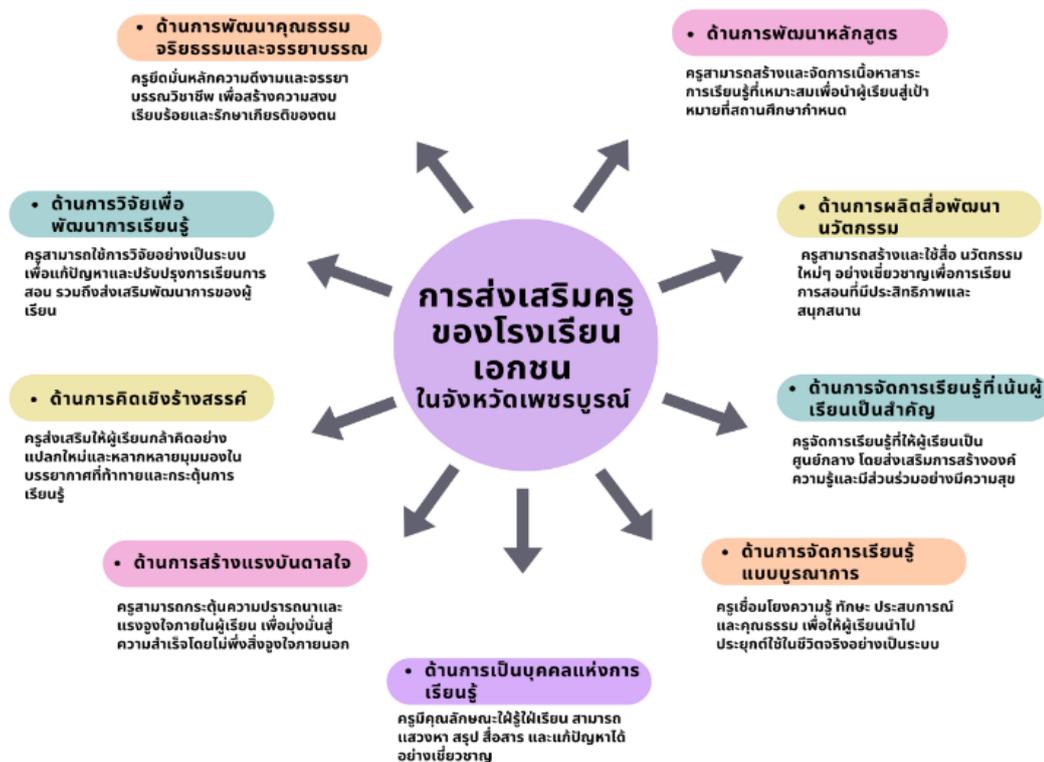
ทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของดียวอดติน ภูนา, นวรัตน์ ไวมงกุ และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี พบว่า มีความต้องการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นลำดับที่ 1 สอดคล้องกับงานวิจัยของสดาฯ จุฑา และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 อันดับแรก ได้แก่ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิมลทิพย์ ชูติมนต์โฆสิต และ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีตามแนวคิดการเรียนรู้อย่างทั่วถึง พบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีตามแนวคิดการเรียนรู้อย่างทั่วถึง การออกแบบหลักสูตรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล ($PNI_{modified} = 0.361$) มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาครูค่อนข้างสูง

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบการส่งเสริมครูสำหรับโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แผนผังมโนทัศน์

สรุป

ผลการวิจัยชี้ว่า องค์ประกอบการส่งเสริมครูสำหรับโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์มี 9 ด้าน โดยภาพรวม สภาพที่เป็นจริงของการส่งเสริมครูอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 0.631) ขณะที่สภาพที่ต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.424) แสดงถึงช่องว่างที่สำคัญ เมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ซึ่งอยู่ที่ 0.409 โดยรวม พบว่า ด้านหลักสูตร (0.439) มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ตามด้วย ด้านสื่อและนวัตกรรม (0.435) และ ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน

เป็นสำคัญ (0.435) ซึ่งเป็นประเด็นเร่งด่วนที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับศักยภาพของครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการส่งเสริมครูของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 0.409 โดยค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเป็นลำดับแรก คือ ด้านหลักสูตร

ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ควรดำเนินการพัฒนาความสามารถให้แก่ครูโดยเน้นความสามารถการบันทึกหลังการสอน สรุปรายละเอียดข้อมูล การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ สามารถกำหนดกระบวนการคิดขั้นสูงที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน และสามารถนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในด้านการจัดการเรียนรู้ของครู

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบที่สำคัญ คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ ครูหรือผู้สอน โดยควรให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และ ความครอบคลุม มีการออกแบบหลักสูตร มีการนำหลักสูตรไปใช้ รวมถึงมีการประเมินผลหลักสูตร และสำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเชิงลึก ใน 3 ด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูง ได้แก่ หลักสูตร สื่อและนวัตกรรม และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน เพื่อทำความเข้าใจปัญหาและอุปสรรคอย่างแท้จริง

2. ควรวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพที่คาดหวังและสภาพความเป็นจริง โดยสำรวจทั้งปัจจัยเชิงระบบ (ทรัพยากร นโยบาย การฝึกอบรม) และปัจจัยเฉพาะบุคคล (แรงจูงใจ ความพร้อมของครู)

3. ควรพัฒนานวัตกรรมหรือแนวทางการแก้ปัญหา ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นที่พบในการศึกษานี้ และทดลองนำไปใช้ในบริบทจริง

เอกสารอ้างอิง

เกตขุญา วงษ์เพิก, ระวีง เรื่องสังข์, อินถา ศิริวรรณ. (2566). ศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*. 10(1). 287-295.

เจนวจิ ศิริสมบัติ. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21*. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระจวบศิริจันทร์.

ฉัตรวิ ลิมสกุล, และอัญชลี ชยานุวัชร. (2562). *ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐ*. *วารสารการบริหารและนวัตกรรม*, 5(2), 88-99.

ชนานัญ สุดโต, พรเทพ เสถียรนพเก้า และวัลนิกา ฉลากบาง (2566). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาอัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(7), 488-498.

ชวัลวิชัย ทิพรราช, ทศนา ประสานตรี และวัชรีย์ แซงบุญเรือง. (2566). สภาพความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาทักษะสำคัญสำหรับครูในศตวรรษที่ 21 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ โยโสธร. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพรรณ*, 18(2), 11-22.

- ฐาปวี หนองหารพิทักษ์, เพ็ญศรี ฉิรินัง, อรุณ รักรธรรม, & อุดมวิทย์ ไชยสกุลเกียรติ. (2565). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูระดับประถมศึกษาในประเทศไทย 4.0. *วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ*, 10(3), 29-40.
- ติยาอุดดิน กุณา, นวรัตน์ ไชยมภู และนิรันดร์ จุลทรัพย์. (2567). แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร*, 7(2), 246-259.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เปมิกา นิยมอุดมวัฒนา และเพ็ญวรา ชูประวัตติ. (2567). ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาครูโรงเรียนทวิธาภิเศกบางขุนเทียน ตามแนวคิดสมรรถนะการทำงานร่วมกันของครู. *วารสาร มจร.อุบลปริทรรศน์*, 9(3), 1163-1176.
- พระพัฒนาพล สิริสุวณฺโณ (เพชรไชย), & วิทยา ทองดี. (2566). การพัฒนาครูสู่ความเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 8(1), 757-766.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพ็ญวรี ยินดีสุข. (2560). *ทักษะ 7 C ของครู 4.0*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูรินทร์ อินทร์รักษ์, นิรัตติชัย ภิรมย์แดง และอนิรุทธิ์ นิยมพลอย. (2566). ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร*. 6(2) , 292-299.
- รัฐนันท์ วันทอง และ มิตภานี พุ่มกล่อม. (2563). แนวทางการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 6(3), 545-560.
- วนิดา ภูขำนิ, วัฒนา สุวรรณไตรย์, & ไชยา ภาวะบุตร. (2564). การพัฒนาสมรรถนะของครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21: กรณีโรงเรียนบ้านนาตาลคำข้า. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 11(3), 155-169.
- วัลภา นิลเขต, ปัทมิตา ปิยสกุลเสวี, อัญมณี เมามิจันทร์, อภิรักษ์ อภิธนา, & พัชณัฐ เสือนวม. (2565). STAR: คุณลักษณะสำคัญของครูกับการจัดการหลักสูตรฐานสมรรถนะ. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 8(1), 442.
- วารุณี ลัคนาโชคดี (2560), *ปัจจัยที่ส่งผลและพัฒนาการของระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกทั้งสามรอบของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- วาสนา มะณีเรือง (2559) “รูปแบบการพัฒนาครูเก่งครูดีของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.” *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 30(2), 260-278.
- วิมลทิพย์ ชูติมนต์โฆสิต และ สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2566). ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีตามแนวคิดการเรียนรู้อย่างทั่วถึง. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 38(3), 169-180.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2556). *ครูมืออาชีพเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ทิปส์.
- เวณิกา ถนอมเพียร, ทรงเดช สอนใจ และศุภชนกฤษ ยอดสละ (2565).แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 16(3), 200-221.
- สุกญา บุญรอดรัมย์, ศรีเพ็ญ พลเดช และโกวิท วัชรินทรางกูร. (2564). รูปแบบการการพัฒนาครูมืออาชีพระดับประถมศึกษา. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 9(1), 226-239.

- สดายุ จุฑา และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2566). แนวทางการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2. *วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(5), 33-50.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *รายงานผลการดำเนินงานพัฒนาครู*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้*. เข้าถึงได้จาก: http://academic.obec.go.th/images/document/1603180137_d_1.pdf. (วันที่ค้นข้อมูล : 10 มีนาคม 2567).
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2567). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2564). *แผนยุทธศาสตร์สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2562-2565*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). *บทวิเคราะห์สถานการณ์พัฒนาครูทั้งระบบและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาครูเพื่อคุณภาพผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิก จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *การศึกษาแนวโน้มความต้องการกำลังคนโดยยึดพื้นที่เป็นฐาน*. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิก จำกัด.
- สุชีรา มะหิเมือง (2565), การวิจัยและพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างความเป็นมืออาชีพของครูมือใหม่: ระยะเวลาพัฒนา (Research and Development of a Program to Enhance the Professionalism of Novice Teachers: A Development Phase). *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 33(3), 1-15.
- Fox, R. (2007). Reinventing the gastronomic identity of Croatian tourist destinations. *International Journal of Hospitality Management*, 26, pp.546-559
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1986). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Peine, J. (2007). *The educator's professional growth plan: A process for developing staff and improving instruction*. [Online]. Available: <http://www.eric.ed.gor>. 25 Aug. 2023.
- Saylor Galen J. and Alexander, W.M. (1974). *Planning Curriculum for Schools*. 3rd ed. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Stewart, Betty J. (2003). *Relationships: Aipong Professional Development, Teacher Learning, Teaching Practices, and Student Achievement in Writing in four Middle Schools*. Colorado: University of Northern Colorado.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum development: theory and practice*. New York: Harcourt. Brace and World, Inc.
- Wang, X. (2014). "Encouraging and being encouraged: Development of an epistemic community and teacher professional growth in a Singapore classroom," *Teaching & Teacher Education*, 44, (November 2014): pp. 12-24.